

Woede en agressie bij concert van de Dead Kennedys

Concert: Dead Kennedys. Plaats: Paradiso-Amsterdam. Bezetting: Jello Biafra (zang), East Bay Ray Pepperell (gitaar), Klaus Flouride (bas, zang), Darren H. Peligro (drums).

Argeloze voorbijgangers dachten waarschijnlijk, dat er zondagavond in Paradiso proeven werden genomen met

een nieuw supersonisch wapen of dat de bulderbaan van Schiphol tijdelijk was verplaatst. Het waren „gewoon” de Dead Kennedys, die, aangevuurd door het uit stad en land bijeen gestroomde hardcore punk-legioen, op luidruchtige, zeg maar gerust oorverdovende wijze pakjesavond vierden.

De belangstelling voor dit concert was dermate groot dat Paradiso makkelijk drie dagen achtereen het bordje Uitverkocht had kunnen ophangen. Een extra optreden zat er niet in vanwege de verplichtingen die de Dead Kennedys elders hebben. Maar als pleister op de wond zendt het VARA-radio-programma Moondogs in januari live-opnamen van deze controversiële groep uit.

Anders dan in Engeland is de punk in het politiek weinig bewuste Amerika nauwelijks in de samenleving geïntegreerd. En in het zonovergoten Californië behoren stadsratten als de Dead Kennedys al helemaal tot de randverschijnselen. Misschien hebben zij zich juist daarom al vier jaar lang tegen de verdrukking in weten te handhaven als de Amerikaanse pendant van de Sex Pistols.

Depressie

De Dead Kennedys kunnen niet worden afgedaan als „pseudo-anarchistisch gespuis” of „het produkt van een verveelde tv-generatie”. Want zij hebben best iets behartenswaardigs te melden over de culturele depressie waaronder Amerika gebukt gaat sinds The American Dream werd verstoord door de moord en op de Kennedys, Vietnam en Watergate.

De Kennedys, in alles waarvoor zij stonden hét symbool van die American Dream, worden nog steeds als heilige koeien vereerd. Het ligt dan ook voor de hand, dat de Dead Kennedys vanwege

Dead Kennedys met Jello Biafra — links met ontbloot bovenlijf — East Bay Ray en Klaus Flouride (rechts).

hun naam nogal eens van blasfemie worden beticht. Ten onrechte natuurlijk.

De bij de gevestigde orde heersende corruptie en hypocrisie wordt iedereen inderdaad in niets verbloemende, van nogal banale clichés aan elkaar hangende taal onder de neus gewreven. Zolang het doel de middelen heiligt, lijkt het gebruik van de botte, in vitriool gedrenkte bijl echter alleszins goorloofd.

Als onderdeel van de subversieve activiteiten van de Dead Kennedys deed Jello Biafra, de zanger-songschrijver van de groep, in 1979 zelfs een gooi naar het ambt van burgemeester van San Francisco. Campagne voerend met slogans als: „A public official is only as good as his record”, reikte hij van de tien kandidaten toch nog naar de vierde plaats.

Plaatwerk van de Dead Kennedys verscheen eerst bij Cherry Red en vervolgens op het Statik-label. Daaronder de nodige singles, de 12 inch EP In God we trust, Inc. en de debuut-lp Fresh fruit for rotting vegetables uit 1980, die dezer dagen een opvolger krijgt met de lp Plastic surgery disasters.

Woede

Veel van het van deze platen afkomstige repertoire werd in Paradiso onder handen genomen. Met uitzondering van

het door Biafra als een psalm voorgedragen Moral majority, bestond dit uit eruptieve, razendsnel gespeelde anachronistische punk, waarbij een niet te stelpen hoeveelheid energie, agressie en woede vrij kwam. En gelet op de naam van de groep spreidde deze dan ook een ongebruikelijke levenslust ten toon.

Het venijn zat in de staart van het concert met undergroundhits als Bleed for me (een nummer tegen het neo-imperialisme), Holiday in Cambodja en het provocatieve Too drunk to fuck.

Waarna in de toegiften het door Biafra van genuanceerd commentaar voorzien anti-fascistische, anti-racistische nazi punks fuck off volgde, alsmede tirades tegen Alexander Haig en Reagan in respectievelijk Kill the poor en We've got a bigger problem now, een jazzy bewerking van de debuut-single California über alles.

Pogo

Verstokte punks in hun vervaarlijke, met spuitbus en zilverbeslag bewerkte zwartleren uniformen konden hun hart ophalen. Het was weer even 1977. Dat hield in dat er als bezeten de pogo werd gedanst, dat er weer ouderwets met bier mocht worden gegooid en dat menigeen verwoede pogingen ondernam om op het podium te komen om zich, eenmaal daar aangeland, weer met een triomfantelijke duik in de mensenzee terug te laten vallen. Biafra zelf ging overigens ook enkele malen spontaan kopje onder in de menigte.

Wat de Dead Kennedys nu precies speelden en hoe zij speelden was in feite lood om oud ijzer. Maar de boodschap die Biafra met een kort, veelzeggend: „Think” in paradiso achterliet, was op zich interessant genoeg. Hoewel gevreesd moet worden, dat ook dit in het rumoer verloren ging.

PETER KOOPS

'We bedrijven rockjournalistiek om de mensen te choqueren'

Geert Dekker

De Dead Kennedy's

LONDEN - „Wij beschouwen onszelf als culturele terroristen”, zegt Jello Biafra van de Dead Kennedy's, „in Amerika worden mensen die protesteren tegen de staat, de regering als terroristen gebrandmerkt, dus zijn wij terroristen. Al gebruiken we gitaren en woorden in plaats van geweren.” Ze maken keiharde, melodieuze punkmuziek, en hun teksten zijn nog harder en uiterst provocerend. Hun naam symboliseert het einde van de American Dream. De droom van Amerika als land van de onbegrensde mogelijkheden die voorbij is nu problemen als werkloosheid, armoede, intolerantie, en drugs zich opstapelen in de Verenigde Staten. De moord op de twee Kennedy's was het begin van de aantasting van die prachtige droom, dat Amerika ooit een paradijs op aarde zou worden. En volgens Jello Biafra, de belangrijkste woordvoerder, zanger en tekstschrijver van de groep, is hun naam nog altijd aktueel.

Jello Biafra: „Het einde van de Amerikaanse droom, de apathie die kwam. Mensen die aannamen dat ze niets konden doen om zichzelf uit de stront te helpen, zodat ze het niet eens meer probeerden. Ze lieten Ronald Reagan aan de macht komen en bonden niet eens meer de strijd met hem aan. Ze zeggen: 'Ik kan niets doen, 't is allemaal waardeloos, laat het allemaal maar.' Die houding leidt echt tot een doodlopende slop. Het belangrijkste voor ons is de mensen aan het denken te krijgen. Speciaal in Amerika is het nodig de mensen te choqueren om ze de ogen te openen. Je moet hun geest weten open te breken, die dicht zit doordat hun jaren en jaren lang leugens zijn verteld door leraren, ouders, de kerk, de padvinderij, noem maar op.”

Voor het blok

— Schrikken jullie hen niet af door hen zo sterk te choqueren als jullie met jullie songs doen?

Jello Biafra: „Nee. Je moet ze stevig voor het blok zetten. En het werkt. Er zijn mensen die na een concert naar ons toe komen om vragen over de songs te stellen. Ze vragen tekst en uitleg, omdat de teksten hun niet aanstonden. Ik heb liever dat ze het er niet mee eens zijn, dan dat ze na een optreden naar ons toe komen om te zeggen dat we de beste band van de wereld zijn en te vragen of ze een handtekening kunnen krijgen. Je ziet het bijvoorbeeld als we in een kleine plaats in Amerika optreden. Als je na een tijdje terugkomt, blijken de mensen van alles te

De Dead Kennedy's komen op 5 december naar Amsterdam. De naam van deze Amerikaanse punkband, misschien wel de meest intelligente die de punkbeweging heeft voortgebracht, is al een provokatie. Zoals ook hun meeste liedteksten, waarvan 'Kill the poor', 'California über alles' en 'Holiday in Cambodia' de bekendste zijn. Tot nu toe brachten ze één elpee uit, 'Fresh fruit for rotting vegetables'; hun tweede plaat, 'Plastic surgery disasters', komt binnenkort uit bij een kleine, onafhankelijke maatschappij, 'Alternative Tentacles'. Zondagavond treden ze op in Paradiso. Geert Dekker sprak in Londen met zanger en tekstschrijver Jello Biafra en bassist Klaus Fluoride.

De Dead Kennedy's in Amsterdam

zijn gaan doen: ze zijn een eigen band begonnen en eigen blaadjes. Een schilder zei een keer dat hij van onze muziek iets had geleerd en wilde dat we naar zijn schilderijen kwamen kijken.”

— Maar zijn jullie niet bang te veel voor eigen parochie te preken? Als je naar de Dead Kennedy's toegaat weet je toch al...

Jello Biafra: „Nee, dat is niet zo. Zeker niet in Amerika. Punk begint daar niet groot te worden. Vele kinderen komen daarin terecht, die afkomstig zijn uit uiterst rechtse, conservatieve, gezinnen. Hun gedachten kunnen dan twee kanten opgaan. Soms willen ze met ons gaan vechten, omdat ze niets moeten hebben van het nummer Nazi punks, 'fuck off', of ze houden niet van 'Government flew off bleed for me', of ze denken dat Kill the poor het uitmoorden van zwarten in de slums betekent, maar niet het uitmoorden van henzelf. Daarom denk ik zeker niet dat we voor eigen kerk staan te preken.

— Misschien niet in Amerika...

Jello Biafra: „In Engeland evenmin. Punk is hier zo onschadelijk geworden. Zo kommercieel. Bijvoorbeeld The exploited, Anti pasti of Special duties. Daarom zeggen wij ook: 'Jullie plakken het logo van jullie favoriete band op je rug en doen wat zij zeggen. Daarmee ben je niet zo'n konsument geworden als iedereen.' Sommigen worden daar erg kwaad over. Een roadie van The Exploited trachtte ons in Leicester in elkaar te slaan. Ik denk dus dat het in Engeland ook niet het geval is, want we willen nog steeds de konfrontatie met het publiek aangaan en zeggen: 'Luister naar wat wij zeggen, we vertellen niet hoe je het moet doen, maar 't zou verdomd goed zijn als je gaat nadenken over wat wij zeggen. Als je iets beters hebt, vertel het dan, we willen altijd leren.'”

— Je weigert mensen te vertellen wat ze moeten doen...

Jello Biafra: „Dat doen we ook niet, we zeggen wat we denken. Als mensen iets beters hebben, prima, vertel het ons. Het enige dat wij vragen is dat ze gaan nadenken. We zeggen niet: 'Volg ons, wij zijn jullie leiders. Doe wat wij zeggen.' Wij willen de politiek niet vervangen. We proberen zoveel als we kunnen ons publiek te beschouwen als intelligente mensen en we verwachten dat zij hetzelfde van ons doen.”

Superratten

— Een van de dingen waarin dat kan uitmonden is de no-future-gedachte. Wat denk je, is er een toekomst? Hoe ziet die er volgens jou dan uit?

Jello Biafra: „Ik denk dat, als ik het kan volhouden - want soms ben ik een erg suicide persoon - de toekomst erg interessant gaat worden. Het tijdperk van de technologie gaat ineensorten, tenzij we een andere brandstof behalve olie vinden. Amerikanen zullen de olie niet opgeven. Ze geven het niet op! Als de olie opdraakt, zullen de Amerikanen totaal gek worden en het Amerikaanse stelsel totaal in stukken slaan. Ik hoop dat ik nog lang genoeg leef om dat mee te maken. Het zou op een nieuwe pestepidemie kunnen uitlopen. Elke plaag in het verleden kwam als er te veel mensen op één plaats waren, als een gebied overbevolkt raakte. In New York en aan de westkust van Californië is nu een nieuw soort rat gekomen. Die is zo groot als een kat, houdt van rattengif, van mensenbenen. Ze noemen ze superratten. Als die zich gaan voortplanten, hebben we de nieuwe plaag.”

— Je denkt dat de mensheid zichzelf zo zal vernietigen?

Jello Biafra: „Zij doet in ieder geval behoorlijk haar best, laten we het zo zeggen.”

— Dat is niet zo'n leuk toekomstbeeld.

Klaus Fluoride: „Als de mensen zo doorgaan als ze doen, als ze niet gaan nadenken over wat ze aan het doen zijn, als ze alles blijven negeren, zal de mensheid zichzelf vast en zeker vernietigen. Ik zie niet in hoe het anders zou moeten gaan. Het is als een dronken man die van de trap valt. Zo is onze beschaving nu ook: er is geen controle op wat men aan het doen is.”

Cocktail

— In het nummer 'Holiday in Cambodia' raden jullie aan om op vakantie te gaan naar Cambodja, zodat je kunt zien wat er in de wereld aan de hand is. Het is natuurlijk erg gemakkelijk om dat zo te zeggen vanuit je luie stoel.

Jello Biafra: „We willen juist mensen aanvallen die erg tevreden zijn, die zich veilig voelen, die zorgeloos jegens hun medemens zijn, die compleet negeren wat er in de wereld aan de hand is en denken dat dat hen niet aangaat. Ik schreef het nummer toen ik naar college ging en zag dat niemand zich ergens druk over maakte behalve dan over zijn nieuwe portie drugs en over de volgende vrouw waar hij zijn lul in zou kunnen steken. Daar wond ik me over op, vandaar.”

— In 'Kill the poor' schrijf je over de neutronenbom, die de armen zal vernietigen...

Jello Biafra: „Het was toen geen politiek onderwerp, dat was het een jaar voordat ik het schreef. Toen besloot Jimmy Carter met de voorbereidingen te stoppen. Daarna werd Reagan gekozen en het kwam weer terug. Het nummer behield dus zijn aktualiteitswaarde. De song ging ook eigenlijk niet speciaal over de neutronenbom. Het ging over de gezichtspunten van de generaals en in het bijzonder de gezichtspunten van één van hen. Over die ene had ik veel gelezen en die had ik bestudeerd. Die ene was Alexander Haig, een van de niet-befruste Watergate-misdadigers. Op het moment dat Reagan kwam was Haig plotseling weer aanwezig. Het nummer, dat was geschreven met Haig in het achterhoofd, werd steeds relevanter toen hij begon te praten over een beperkte kernoorlog, dat hij

Europa enkel als een toneel zag waar hij kon kijken naar het wegblazen van steden terwijl hij nog een cocktail neemt. Het werd steeds weer belangrijk: de geschiedenis herhaalt zich.”

— Is het nu geen tijd voor een nieuwe versie, nu Reagan heeft besloten de bom in productie te gaan brengen?

Jello Biafra: „Ik denk dat de oude nog steeds verdomd goed beantwoordt aan wat er aan de hand is. We schreven wel een nieuwe versie van 'California über alles'. Dat nummer ging eerst over de gouverneur van Californië Jerry Brown. Toen Reagan werd gekozen en Jerry Brown in de gouverneursverkiezingen werd verslagen, vonden we dat er veel parallellen te trekken waren en dat we de song konden aktualiseren. We zijn eigenlijk bezig met een soort van rockjournalistiek. We reageren op aktuele gebeurtenissen met muziek.”

Kontrole

— Jullie zitten, ondanks jullie succes, nog altijd bij een kleine, onafhankelijke platenmaatschappij. Hebben jullie geen aanbiedingen gehad van een grote maatschappij?

Jello Biafra: „Een tijdje na onze vorige tournee door Engeland werden we steeds opgebeld door de grote maatschappijen. Ze vroegen of we geen zin hadden om welvarende rocksterren te worden. Met één maatschappij waren we heel ver. We hebben toen gezegd: 'O.K., als dat het is wat jullie willen, hier, breng dit dan maar uit', en we gaven ze de single 'Too drunk too fuck'. Ze werden bang en probeerden ons te bewegen iets anders op de plaat te brengen. Toen hebben we nee gezegd, fuck you, als dat jullie idee van artistieke controle is, dan zijn we niet geïnteresseerd.

Ze waren in ons geïnteresseerd omdat mensen onze platen kopen. Ze werden minder geïnteresseerd toen ze er achter kwamen wat we te zeggen hadden en waarom. Wij zijn militant, anti-big-business en anti-kapitalistisch, omdat het zo pervers is geworden. Sommigen van de mensen bij de platenmaatschappijen kwamen erachter dat zij het waren die we aanvielen, zodat ze geen deal met ons wilden.

Wat ze nog meer verontrustte is, denk ik, dat we niet veel geld vroegen, maar dat we alleen onze artistieke onafhankelijkheid wilden behouden. Dus zelf onze platen produceren; wij zouden bepalen hoe ze moesten heten en wanneer ze zouden uitkomen. We zouden hun een gereed produkt aanbieden. Dat konden ze zo uitbrengen, of helemaal niet. Dat vonden ze niet leuk.”

— Je zegt dat je niets te doen wilt hebben met commercie. Waarom kom je dan naar Nederland? Om te zorgen dat de platen van de Dead Kennedy's hier beter verkopen?

Jello Biafra: „We willen zoveel mogelijk mensen bereiken. Maar we willen het ophangen aan onze eigen gevoelens, onze eigen visie en het zoveel mogelijk doen op de manier die wij kiezen. We houden er niet van in Amerika te blijven omdat je ergens anders misschien verkeerd wordt begrepen. Wij willen gokken. We willen het risico aangaan en mensen ontmoeten, mensen onze teksten laten horen. We don't take the money and run.”

Vervolg op pagina 16

HOLIDAY IN CAMBODIA (tekst: Jello Biafra)

So you been to school
For a year or two
And you know you've seen it all
In daddy's car
Thinkin' you'll go far
Back east your type don't crawl
Play ethnicky jazz
To parade your snazz
On your five grand stereo
Braggin that you know
How the niggers feel cold
And the slums got so much soul
It's time to taste what you meat fear
Right Guard will not help you here
Brace yourself, my dear...
It's a holiday in Cambodia
It's tough, kid, but it's life
It's a holiday in Cambodia
Don't forget to pack a wife
You're a star-belly sneech
You suck like a leach
You want everyone to act like you
Kiss ass while you bitch
So you can get rich
But your boss gets richer of you
Well you'll work harder
With a gun in your back
For a bowl of rice a day
Slave for soldiers
Till you starve
Then your head is skewered on a stake
Now you can go where people are one
Now you can go where they get things done
What you need, my son...
Is a holiday in Cambodia
Where people dress in black
A holiday in Cambodia
Where you'll kiss ass or crack
Pol Pot Pol Pot Pol Pot Pol Pot etc...
And it's a holiday in Cambodia
Where you'll do what you're told
A holiday in Cambodia
Where the slums got so much soul